

Slovenska cesta 54
SI-1000 Ljubljana
T 01 234 28 00dkom@dkom.si
www.dkom.si

Številka: 018-173/2025-8

Datum: 6. 2. 2026

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN), v senatu Sama Črveka, kot predsednika senata, ter Andraža Žvana in dr. Mateje Škabar, kot članov senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*PRE_1_2026: Prevoz gozdnih lesnih sortimentov po cesti ter izdelava sekancev s prevozom*«, v sklopu 1 »*Prevoz GLS v cestnem prometu*«, na podlagi zahtevka za revizijo vlagatelja Logman, d.o.o., Novomeška cesta 5, Kočevje, ki ga po pooblastilu zastopa odvetnica Anja Jandrok, Cigaletova ulica 7, Ljubljana (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika Slovenski državni gozdovi, d.o.o., Rožna ulica 39, Kočevje (v nadaljevanju: naročnik), dne 6. 2. 2026

odločila:

1. Zahtevke za revizijo se zavrne kot neutemeljen.
2. Zahteva vlagatelja za povrnitev stroškov pravnega varstva se zavrne.

Obrazložitev:

Obvestilo o predmetnem javnem naročilu, ki je razdeljeno na dva sklopa, je bilo dne 20. 10. 2025 objavljeno na portalu javnih naročil pod št. objave JN008262/2025-EUe16/01, in v Uradnem listu EU pod št. objave 689585-2025. Naročnik vzpostavlja dinamični nabavni sistem.

Naročnik je dne 4. 12. 2025 na portalu javnih naročil objavil dokument »*Odločitev o priznanju sposobnosti in uvrstitvi v katalog ponudnikov*« (v nadaljevanju: odločitev o priznanju sposobnosti), s katerim je gospodarske subjekte seznanil, katerim gospodarskim subjektom prizna sposobnost za sodelovanje in jim posledično omogoči dostop do dinamičnega nabavnega sistema ter katerim gospodarskim subjektom ne prizna sposobnosti za sodelovanje in jim posledično ne omogoči dostopa do dinamičnega nabavnega sistema.

Z odločitvijo o priznanju sposobnosti naročnik vlagatelju ni priznal sposobnosti za sodelovanje v sklopu 1 »Prevoz GLS v cestnem prometu« z utemeljitvijo, da pri vlagatelju obstoji razlog za izključitev, ki izhaja iz preteklega poslovnega sodelovanja vlagatelja z naročnikom v okviru Dolgoročne pogodbe o prodaji gozdnih lesnih sortimentov št. JR-DOL-300-089-2021 z dne 1. 2. 2021 (v nadaljevanju: Dolgoročna pogodba). Vlagatelj kot kupec ni izpolnjeval obveznosti iz 2. člena Dolgoročne pogodbe, ki je bila v pogodbi določena kot bistvena sestavina in kot pogoj za sklenitev te pogodbe, s čimer je vlagatelj kršil bistvene pogodbene obveznosti in pogoje, ki so predstavljali predpogoj za sklenitev pogodbe. Zaradi narave in resnosti kršitve je naročnik junija 2022 odstopil od pogodbe in (zaradi trajajočega postopka preverjanja okoliščin in popolne razjasnitve relevantnih dejstev) oktobra 2025 obračunal pogodbeno kazen.

Vlagatelj je z vlogo z dne 15. 12. 2025 vložil zahtevek za revizijo, v katerem predlaga razveljavitev odločitve o priznanju sposobnosti v sklopu 1 ter povrnitev stroškov pravnega varstva. Vlagatelj zatrjuje, da je izključitveni razlog, določen v točki 9.1.5. dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, nedoločen oz. ni dovolj določljiv, ker je naročnik zgolj povzel zakonsko določbo fakultativnega izključitvenega razloga, ne da bi konkretiziral pojem »precejšnja ali stalna pomanjkljivost pri izpolnjevanju ključne obveznosti« in relevantno časovno obdobje. Iz razpisa ni razvidno, kako bi kršitev 2. člena Dolgoročne pogodbe (tj. kršitev prodaje, nakupa in lastne predelave) bila v povezavi s predmetnim naročilom, ki se nanaša na prevoze. Vlagatelj navaja, da je bila Dolgoročna pogodba z dne 1. 2. 2021 sklenjena za obdobje 24 mesecev, junija 2022 je naročnik od nje odstopil, čemur je vlagatelj nasprotoval, nato pa je naročnik z dopisom z dne 5. 12. 2022 preklical odstop in za predhodno obračunano pogodbeno kazen izdal dobropis. Ne držijo zato navedbe naročnika, da je odstopil od pogodbe in da je izkazan izključitveni razlog. Tudi sicer odstop od pogodbe še ne predstavlja dokaza o kršitvi, zato bi moral naročnik v izpodbijani odločitvi utemeljiti vzrok odstopa od pogodbe. Naročnik je v oktobru 2025 brez pravne podlage ter obvestila vlagatelju izdal novo poročilo glede Dolgoročne pogodbe ter vlagatelju ponovno izdal račun za pogodbeno kazen, iz katerega izhaja, da je izdan kot posledica odstopa od pogodbe. Pogodbena kazen iz tega naslova je bila zaračunana neutemeljeno, saj je Dolgoročna pogodba prenehala veljati s potekom časa, to je dne 1. 1. 2023, zato naročnik od nje leta 2025 ni mogel odstopiti. Vlagatelj je pogodbeno kazen sicer poravnal, vendar izključno z namenom sodelovanja v tem postopku, saj mu je naročnik pojasnil, da v primeru neporavnanih obveznosti obstoji izključitveni razlog. Niti odstop od pogodbe niti pogodbeno kazen nista sama po sebi zadosten razlog za izključitev vlagatelja, pač pa mora biti kumulativno izpolnjen tudi pogoj precejšnje ali stalne pomanjkljivosti pri izpolnjevanju ključne obveznosti. Slednjega naročnik ni izkazal, prav tako naročnik ni zatrjeval in izkazal, da bi mu z domnevno kršitvijo nastale resne posledice pri poslovanju ali škoda, prav tako ni izkazano, da naj bi domnevna očitana kršitev predstavljala precejšno ali stalno pomanjkljivost pri izpolnjevanju ključne obveznosti. V zvezi z Dolgoročno pogodbo je naročnik vlagatelju očitil, da ni izpolnjeval pogoja lastne proizvodnje, vendar je predmet Dolgoročne pogodbe drugačen od predmeta zadevnega javnega naročila. Vlagatelj opozarja na časovni vidik očitanih kršitev in navaja, da se sporni pogoj nanaša na kršitve pri prejšnji pogodbi o izvedbi javnega naročila, iz česar izhaja, da gre za zadnjo pogodbo, in ne za domnevne kršitve, ki naj bi se zgodile pred več kot 3 leti. Naročnik in vlagatelj sta sodelovala tudi v letih 2023, 2024 in 2025, naročnik pa v tem času vlagatelju ni očitil nobene kršitve pogodbenih obveznosti. Vlagatelj nadalje navaja, da je izpodbijana odločitev neobrazložena, saj naročnik ni konkretiziral vseh elementov za izločitev vlagateljeve ponudbe. V izpodbijani odločitvi umanjka konkretizacija, katero obveznost naj bi vlagatelj kršil, na kakšen način in s kakšnimi posledicami. Naročnik pri presoji ni uporabil instituta samoočiščenja, čeprav bi se plačilo pogodbene kazni lahko štelo kot institut samoočiščenja – pod ta institut spada tudi triletno uspešno sodelovanje naročnika in vlagatelja. Vlagatelj naročniku očita še kršitev načela enakopravne obravnave ponudnikov in navaja, da naročnik ni dokazal, da bi podobne ali večje pomanjkljivosti drugih gospodarskih subjektov obravnaval enako strogo. Vlagatelj je namreč seznanjen, da so bile nekaterim gospodarskim subjektom, ki jim je naročnik priznal sposobnost,

obračunane pogodbene kazni, vendar naročnik odstopov od pogodb in pogodbenih kazni ni štel kot precejšnje ali stalne pomanjkljivosti pri izpolnjevanju ključne obveznosti.

Naročnik je s sklepom zavrnil zahtevek za revizijo in zavrnil zahtevo za povrnitev stroškov pravnega varstva. Naročnik zavrača očitke o neobrazloženosti izpodbijane odločitve kot neutemeljene, očitke o nedoločnosti dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila pa kot prepozne in neutemeljene. Naročnik pojasnjuje, da je vlagatelj kot kupec z naročnikom sklenil Dolgoročno pogodbo, ki je v 2.3. členu določala, da je kupec dolžan vse količine gozdno lesnih sortimentov (v nadaljevanju: GLS), ki mu jih dobavi naročnik, porabiti v lastni proizvodnji za predelavo in obdelavo GLS. Ta obveznost je izhajala tudi iz Javnega razpisa. Ker je naročnik ugotovil, da vlagatelj te ključne pogodbene obveznosti ne izpolnjuje, je v juniju 2022 odstopil od Dolgoročne pogodbe in vlagatelju obračunal pogodbeno kazen. Po večkratnih ugovorih vlagatelja in imenovanju nove komisije je slednja (na podlagi izdanih računov o prodaji predelanih GLS, ki jih je predložil vlagatelj) potrdila obseg predelave dobavljenih GLS, naročnik pa je novembra 2022 preklical odstop od pogodbe in pogodbeno kazen. Naročnik je septembra 2023 (na podlagi novih dejstev) podal kazensko ovadbo zoper neznanega storilca (s katero je naznanil sum, da so poslovne listine, na katerih temeljijo ugotovitve druge komisije) ponarejene, septembra 2025 pa ga je pristojna policijska uprava obvestila, da zoper vlagatelja vodi predkazenski postopek, naročniku pa so bili predloženi originalni računi, ki jih je policijska postaja prejela tekom zbiranja obvestil. Naročnik je zato imenoval novo (tretjo) komisijo, ki je ugotovila, da s strani vlagatelja predloženi računi drugi komisiji ne odražajo dejanskega in realnega stanja in da vlagatelj ni izpolnjeval ključne obveznosti po Dolgoročni pogodbi, tj. 100 % lastna predelava in obdelava GLS, saj GLS ni v celoti predelal sam, temveč jih je preprodajal, s čimer je kršil ključno pogodbeno obveznost, za kar je pogodba predvidevala sankcijo odstopa in plačilo pogodbene kazni. Naročnik je zato vlagatelju oktobra 2025 obračunal pogodbeno kazen, ki jo je vlagatelj plačal. Naročnik je pri vlagatelju ugotovil (1) obstoj resnih kršitev pogodbenih obveznosti, ki so se nanašale na ključne obveznosti, in (2) so imele za posledico uveljavljanje sankcij (tj. pogodbene kazni), ki po svoji naravi predstavlja *»drugo primerljivo sankcijo«*, kar skupaj izpolnjuje zakonski in razpisni izključitveni pogoj. Nerelevantne so navedbe, da oktobra 2025 naročnik ne bi mogel odstopiti od pogodbe, saj za obstoj izključitvenega razloga zadošča, da je bila obračunana pogodbeno kazen, navedbe o razlogih za plačilo pogodbene kazni, in navedbe o sodelovanju vlagatelja z naročnikom v letih 2023, 2024 in 2025, sploh upošteva, da naročniku dejstva in dokazi, na katerih temelji odločitev tretje komisije, v tem času niso bili znani. Ker naročnik vlagatelju očita kršitev ključne pogodbene obveznosti, ni relevantno, ali gre za stalne oz. ponavljajoče kršitve. Ker je naročnik izključitveni razlog vezal na prejšnjo pogodbo o izvedbi javnega naročila *»ali drugo pogodbo, sklenjeno z naročnikom«*, navedbe, da je predmet Dolgoročne pogodbe drugačen od predmeta zadevnega javnega naročila, niso utemeljene. Institut samoočiščenja ni avtomatičen in ne učinkuje že s samim plačilom pogodbene kazni, vlagatelj pa se nanj tudi ni skliceval. Navedbe o kršitvi načela enakopravne obravnave ponudnikov so nekonkretizirane, saj vlagatelj ne pojasni, katere ponudnike naj bi naročnik drugače obravnaval, v zvezi s katerimi pogodbami, za katere kršitve in v kakšnem obsegu naj bi bile zaračunane pogodbene kazni, niti ne izkaže, da bi bile te kršitve po vsebini, teži in posledicah primerljive s kršitvami, ugotovljenimi pri vlagatelju. Naročnik je pri vseh prijaviteljih presojal obstoj izključitvenega razloga, vendar pri prijaviteljih, ki jim je priznal sposobnost, ni ugotovil precejšnih ali stalnih pomanjkljivosti pri izpolnjevanju ključnih obveznosti, kot tudi ne posledic v obliki predčasnega odstopa ali primerljivih sankcij.

Naročnik je Državni revizijski komisiji dne 24. 12. 2025 odstopil dokumentacijo v zvezi z oddajo predmetnega javnega naročila in pripadajočo dokumentacijo predrevizijskega postopka.

Vlagatelj v vlogi z dne 29. 12. 2025, s katero se je opredelil do naročnikovih navedb, vztraja pri revizijskih navedbah in ponavlja, da je bila pogodbeno kazen obračunana na podlagi odstopa od pogodbe, vendar je bila ta neupravičeno obračunana, ker je bil odstop od pogodbe neutemeljen.

Vsaka kršitev ne predstavlja izključitvenega razloga, iz naročnikovega ravnanja (upoštevaje, da v zadnjih treh letih sodelujeta) pa je razvidno, da ne dvomi v zanesljivost in sposobnost vlagatelja. Vlagatelj še dodaja, da je seznanjen, da je bila najmanj enemu gospodarskemu subjektu s priznano sposobnostjo zaračunana pogodbeni kazen.

Naročnik v vlogi z dne 8. 1. 2026 vztraja pri navedbah in dodaja, da je bila sicer enemu gospodarskemu subjektu s priznano sposobnostjo res obračunana pogodbeni kazen iz razloga, ker je bila prepeljena manjša količina GLS od predvidene, vendar ta kršitev ne predstavlja neizpolnjevanja ključne obveznosti.

Državna revizijska komisija je vlagatelju v seznanitev in morebitno opredelitev posredovala naročnikovo vlogo z dne 8. 1. 2026 s prilogami, ter dokumentacijo v zvezi z Dolgoročno pogodbo, ki jo je Državni revizijski komisiji odstopil naročnik (tj. Dolgoročna pogodba, Javni razpis za sklenitev dolgoročnih prodajnih pogodb za prodaja gozdnih lesnih sortimentov iz gozdov v lasti republike Slovenije v letu 2020, Poročilo z dne 21. 6. 2022, Odstop od Dolgoročne pogodbe z dne 21. 6. 2022, račun št. 22-08419/IR z dne 5. 7. 2022, Ugovor z dne 12. 7. 2022, Odgovor na ugovor z dne 12. 8. 2022, Poziv na preklic z dne 25. 8. 2022, Poziv na preklic z dne 15. 9. 2022, Dopis z dne 12. 10. 2022, Poziv na preklic z dne 4. 11. 2022, Poročilo z dne 30. 11. 2022, Preklic odstopa z dne 5. 12. 2022, Poročilo z dne 14. 10. 2025, dopis z dne 14. 10. 2025 in izpisek iz naročnikovega plačilnega prometa).

Vlagatelj se do posredovane dokumentacije ni opredelil.

Državna revizijska komisija je pri odločanju o zahtevku za revizijo pregledala dokumentacijo o postopku oddaje predmetnega javnega naročila, pri čemer je vpogledala v dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, vlagateljevo prijavo in izpodbijano odločitev o priznanju sposobnosti. Državna revizijska komisija je vpogledala v listinsko dokumentacijo, ki jo je v postopku pravnega varstva predložil vlagatelj (tj. pogodbe, sklenjene med vlagateljem in naročnikom, odločitve o oddaji naročila, Preklic odstopa z dne 5. 12. 2022 in Dobropis št. 22-15680/IR z dne 8. 12. 2022), listinsko dokumentacijo, ki jo je naročnik priložil vlogi z dne 8. 1. 2026 (tj. Zapisnik za posredovanje dokumentacije z dne 8. 9. 2025 in Zapisnik z dne 22. 11. 2022) in listinsko dokumentacijo, ki jo je Državni revizijski komisiji odstopil naročnik (tj. Dolgoročna pogodba, Javni razpis za sklenitev dolgoročnih prodajnih pogodb za prodaja gozdnih lesnih sortimentov iz gozdov v lasti republike Slovenije v letu 2020, Poročilo z dne 21. 6. 2022, Odstop od Dolgoročne pogodbe z dne 21. 6. 2022, račun št. 22-08419/IR z dne 5. 7. 2022, Ugovor z dne 12. 7. 2022, Odgovor na ugovor z dne 12. 8. 2022, Poziv na preklic z dne 25. 8. 2022, Poziv na preklic z dne 15. 9. 2022, Dopis z dne 12. 10. 2022, Poziv na preklic z dne 4. 11. 2022, Poročilo z dne 30. 11. 2022, Preklic odstopa z dne 5. 12. 2022, Poročilo z dne 14. 10. 2025, dopis z dne 14. 10. 2025 in izpisek iz naročnikovega plačilnega prometa).

Po pregledu navedene dokumentacije ter po preučitvi navedb vlagatelja in naročnika, je Državna revizijska komisija odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

Državna revizijska komisija uvodoma ugotavlja, da naročnik vzpostavlja dinamični nabavni sistem. Pri javnem naročanju v okviru dinamičnega nabavnega sistema naročnik upošteva pravila omejenega postopka (drugi odstavek 49. člena Zakona o javnem naročanju – Uradni list RS, št. 91/2015 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3), v katerem lahko vsak zainteresirani gospodarski subjekt odda prijavo za sodelovanje na podlagi objavljenega povabila k sodelovanju (prvi odstavek 41. člena ZJN-3), ponudbo pa lahko oddajo le gospodarski subjekti, ki jih na podlagi ocene v prijavi predloženih informacij k temu povabi naročnik (četrti odstavek 41. člena ZJN-3). Pri javnem naročanju v okviru dinamičnega nabavnega sistema vsi kandidati, ki izpolnjujejo pogoje za sodelovanje, dobijo dostop do sistema (drugi odstavek 49. člena ZJN-3), naročnik pa

vse udeležence, ki so dobili dostop do dinamičnega nabavnega sistema, povabi k predložitvi ponudb za vsako posamezno javno naročilo v okviru dinamičnega nabavnega sistema (osmi odstavek 49. ZJN-3). Če je dinamični nabavni sistem razdeljen na kategorije, povabi naročnik k predložitvi ponudb vse udeležence, ki so dobili dostop do dinamičnega nabavnega sistema za kategorijo, ki ustreza posameznemu javnemu naročilu (osmi odstavek 49. ZJN-3).

Iz spisovne dokumentacije je razvidno, da je naročnik javno naročilo razdelil na dva sklopa, vlagatelj pa je oddal prijavo za sklop 1 »Prevoz GLS v cestnem prometu«, ki jo je naročnik z izpodbijano odločitvijo o priznanju sposobnosti zavrnil.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo naročniku očita kršitve pri pregledu njegove prijave in pri obrazložitvi odločitve o zavrnitvi njegove prijave.

V zvezi z revizijskimi očitki o neustrezni obrazložitvi odločitve o priznanju sposobnosti gre pojasniti, da izpodbijana odločitev predstavlja odločitev v zvezi z vključitvijo v dinamični nabavni sistem v smislu drugega odstavka 90. člena ZJN-3, ki jo je naročnik dolžan obrazložiti v skladu z določbami 90. člena ZJN-3. Tretji odstavek 90. člena ZJN-3 (med drugim) določa, da mora odločitev (v zvezi z vključitvijo v dinamični nabavni sistem) vsebovati razloge za zavrnitev prijave vsakega neuspešnega kandidata k sodelovanju. Dolžnost naročnika torej je, da v primeru zavrnitve posamezne prijave navede razloge za svojo odločitev, s čimer neizbranemu kandidatu zagotovi možnost uresničitve pravice do učinkovitega pravnega sredstva.

ZJN-3 ne določa natančnejših kriterijev za ugotavljanje zadostnosti oziroma ustreznosti vsakokratne obrazložitve odločitve v zvezi z vključitvijo v dinamični nabavni sistem. V skladu z ustaljeno prakso Državne revizijske komisije (prim. npr. odločitve v zadevah št. 018-146/2021, 018-078/2022, 018-051/2023, 018-092/2023, 018-093/2024, 018-004/2025) je namen odločitve v zvezi z oddajo javnega naročila predvsem seznanitev gospodarskih subjektov z zadostnimi informacijami, potrebnimi za učinkovito uveljavljanje pravnega varstva. V tem okviru se za obrazložitev ne zahteva, da bi bila vseobsežna, torej takšna, da bi zajemala prav vse podrobnosti posameznih razlogov, na podlagi katerih je naročnik sprejel odločitev v zvezi z oddajo javnega naročila, mora pa vsebovati jasne in nedvoumne razloge naročnika do te mere, da se lahko gospodarski subjekti seznanijo z utemeljitvijo odločitve, preverijo njeno pravilnost oziroma zakonitost ter po potrebi zaščitijo svoje pravice. Razlogi za odločitev morajo biti konkretizirani do takšne mere, da lahko gospodarski subjekt v morebitnem postopku uveljavljanja pravnega varstva navede vsa relevantna dejstva in predloži dokaze, s katerimi dokazuje, da razlogi, ki jih je naročnik navedel v odločitvi, niso utemeljeni, in da posledično odločitev v zvezi z oddajo naročila ni zakonita. Ali je povzetek ustreznih razlogov v odločitvi v zvezi z oddajo naročila zadosten, je potrebno presojati v vsakem konkretnem primeru posebej, in sicer glede na vse okoliščine primera.

Izpostavljena stališča Državna revizijske komisije glede obrazložitve odločitve v zvezi z oddajo javnega naročila so uporabljiva tudi pri presoji zadostnosti oziroma ustreznosti obrazložitve odločitve v zvezi z vključitvijo v dinamični nabavni sistem, saj je namen slednje (tako kot odločitve v zvezi z oddajo javnega naročila) predvsem v seznanitvi gospodarskih subjektov z zadostnimi informacijami, potrebnimi za učinkovito uveljavljanje pravnega varstva.

V zvezi z vlagateljevo prijavo je naročnik v izpodbijani odločitvi o priznanju sposobnosti navedel: *»[...] je naročnik ugotovil obstoj razlogov za izključitev, ki izhajajo iz preteklega poslovnega sodelovanja kandidata z naročnikom v okviru Dolgoročne pogodbe o prodaji gozdnih lesnih sortimentov št. JR-DOL-300-089-2021 z dne 1. 2. 2021 (v nadaljevanju: Dolgoročna pogodba). Kandidat kot kupec v predhodnem pogodbenem razmerju z naročnikom ni izpolnjeval obveznosti, ki jih določa 2. člen Dolgoročne pogodbe in ki je bila v pogodbi določena kot bistvena sestavina*

in kot pogoj za samo sklenitev Dolgoročne pogodbe. Kupec je z njenim neizpolnjevanjem kršil bistvene pogodbenne obveznosti ter s tem pogoje, ki so predstavljali nujen predpogoj za sklenitev predmetne pogodbe. Zaradi narave in resnosti kršitve je bil s strani naročnika junija 2022 izveden odstop od pogodbe, kar je kot sankcijo predvidevala že sklenjena Dolgoročna pogodba. Skladno s pogodbenimi določili je naročnik kandidatu oktobra 2025 obračunal pogodbeno kazen, pri čemer je bil obračun s strani naročnika izveden pozneje, zaradi trajajočega postopka preverjanja okoliščin in popolne razjasnitve relevantnih dejstev. Opisano ravnanje predstavlja resno kršitev predhodno sklenjene Dolgoročne pogodbe ter vzbuja dvom v zanesljivost in sposobnost kandidata za izpolnjevanje pogodbenih obveznosti v okviru predmetnega postopka javnega naročanja. Poleg tega takšno ravnanje kandidata pomeni precejšnje pomanjkljivost pri izpolnjevanju bistvenih zahtev iz predhodnega pogodbenega razmerja, kar dodatno utemeljuje odločitev naročnika, da kandidatu ne prizna sposobnosti. Na tej podlagi je naročnik skladno z določili razpisne dokumentacije ter v skladu z relevantnimi določbami Zakona o javnem naročanju ocenil, da kandidat ne izpolnjuje pogojev za priznanje sposobnosti».

Iz obrazložitve izpodbijane odločitve je razvidno, da je naročnik pri vlagatelju ugotovil obstoj izključitvenega razloga, »ki izhaja iz preteklega poslovnega sodelovanja kandidata z naročnikom«. Četudi naročnik v izpodbijani odločitvi ni konkretiziral dela dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, v katerega je vključen ta izključitveni razlog, vlagatelj v zahtevku za revizijo ne zatrjuje, da mu ni znano, obstoj katerega izključitvenega razloga mu očita naročnik. Nasprotno, vlagatelj v zahtevku za revizijo citira točko 9. 1. 5 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, iz česar izhaja, da se je kljub umanjkanju naročnikove konkretizacije relevantnega dela dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila seznanil, neizpolnjevanje katere zahteve dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila mu očita naročnik. Državna revizijska komisija nadalje ugotavlja, da je naročnik v izpostavljenem delu obrazložitve jasno in nedvoumno navedel dejanske ugotovitve, na podlagi katerih je sprejel zaključek o obstoju izključitvenega razloga, in sicer, da sta naročnik in vlagatelj sklenila Dolgoročno pogodbo, da vlagatelj ni izpolnjeval obveznosti, določenih v 2. členu Dolgoročne pogodbe, in da je naročnik zaradi neizpolnjevanje pogodbenih obveznosti (junija 2022) odstopil od pogodbe in vlagatelju (oktobra 2025) obračunal pogodbeno kazen. Iz izpodbijane odločitve je tudi razvidno, da naročnik vlagateljevo neizpolnjevanje pogodbenih obveznosti, določenih v 2. členu Dolgoročne pogodbe, šteje za precejšnje pomanjkljivosti pri izpolnjevanju ključne obveznosti. Upošteva je navedeno gre ugotoviti, da se je vlagatelj lahko seznanil s pglavitnimi razlogi za zavrnitev njegove prijave, lahko jih je preveril in se na tej podlagi tudi odločil, ali bo zoper naročnikovo odločitev uveljavljal pravno varstvo.

Vlagatelj z navedbami, da bi moral naročnik v obrazložitvi izpodbijane odločitve konkretizirati vzrok za odstop od pogodbe oz. konkretizirati, katero pogodbeno obveznost naj bi vlagatelj kršil, na kakšen način in s kakšnimi posledicami, ter navedeno tudi dokazati, ne more utemeljiti očitkov o nezadostni obrazložitvi izpodbijane odločitve. Ugotoviti namreč gre, da je naročnik v izpodbijani odločitvi navedel, da je vlagatelj kršil pogodbenne obveznosti iz 2. člena Dolgoročne pogodbe, vlagatelj pa je bil stranka te pogodbe, zato je lahko seznanjen z vsebino Dolgoročne pogodbe, vključno z njenim 2. členom, posledično pa umanjkanje naročnikove izrecne opredelitve pogodbenih obveznosti, ki naj bi jo vlagatelj kršil, ni mogla vplivati na vlagateljevo uveljavljanje učinkovitega pravnega varstva, saj je imel v postopku možnost zatrjevanja, da ni kršil (nobene) obveznosti iz 2. člena Dolgoročne pogodbe. Poleg tega morajo biti vlagatelju kot pogodbeni stranki jasne okoliščine, vezane na izvajanje Dolgoročne pogodbe, vključno z razlogi za odpoved pogodbe in obračun pogodbenih kazni. Da je vlagatelj kot pogodbeni stranka seznanjen v vsebino pomanjkljivosti, ki mu jo očita naročnik, je razvidno tudi iz revizijskih navedb, saj vlagatelj zatrjuje, da mu je bila očitana edino kršitev neizpolnjevanje pogoja lastne proizvodnje. V zvezi z navedbami vlagatelja, da bi naročnik moral pojasniti, zakaj šteje, da gre za »precejšnje ali stalne pomanjkljivosti pri izpolnjevanju ključne obveznosti«, in zakaj upošteva časovno odmaknjene

domnevne kršitve, gre ponoviti, da naročnik v odločitvi v zvezi z vključitvijo v dinamični sistem ni dolžan navesti vseh podrobnosti posameznih razlogov, na podlagi katerih je sprejel odločitev. Ker je vlagatelj seznanjen, kršitev katere pogodbe mu očita naročnik, mu je omogočeno, da v postopku pravnega varstva zatrjuje, da vlagatelj te pogodbe ni kršil oz. da kršitve ne predstavljajo niti precejšnje niti stalne pomanjkljivosti pri izpolnjevanju ključne obveznosti in da je zato naročnikov zaključek o obstoju izključitvenega razloga nepravilen. Vprašanje naročnikove presoje posameznih zakonskih elementov izključitvenega razloga predstavlja preverjanje utemeljenosti naročnikove odločitve o zavrnitvi vlagateljeve prijave. Vlagatelj očitkov o neustrezni obrazložitvi odločitve o priznanju sposobnosti tudi ne more utemeljiti z navedbami, da naročnik navedb iz obrazložitve izpodbijane odločitve ni izkazal, saj se dokazanost pravno relevantnih dejstev, navedenih v odločitvi priznanju sposobnosti, nanaša na vsebinsko zakonitost in utemeljenost odločitve oz. na obstoj razlogov za zavrnitev prijave, slednja pa se presoja v primeru spora v postopku pravnega varstva.

Na podlagi navedenega Državna revizijska komisija ugotavlja, da je naročnikova odločitev v predmetnem postopku glede na konkretne okoliščine obrazložena do te mere, da se je lahko vlagatelj seznanil s konkretnim razlogom za zavrnitev njegove ponudbe, ki ga je lahko tudi preveril ter zoper odločitev vložil zahtevek za revizijo, v katerem je lahko navedel vsa relevantna dejstva in predložil dokaze, s katerimi dokazuje njeno nezakonitost. Navedbe vlagatelja, da odločitev o priznanju sposobnosti ni bila obrazložena v skladu z določbami ZJN-3, gre zato zavrniti kot neutemeljene.

V nadaljevanju je med vlagateljem in naročnikom spor glede vprašanja, ali je naročnik vlagateljevo prijavo utemeljeno zavnil oz. ali je pravilno zaključil, da pri vlagatelju obstoji izključitveni razlog.

Skladno s f) točko šestega odstavka 75. člena ZJN-3 lahko naročnik iz sodelovanja v postopku javnega naročanja izključi gospodarski subjekt, če so se pri gospodarskem subjektu pri prejšnji pogodbi o izvedbi javnega naročila ali prejšnji koncesijski pogodbi, sklenjeni z naročnikom, pokazale precejšnje ali stalne pomanjkljivosti pri izpolnjevanju ključne obveznosti, zaradi česar je naročnik predčasno odstopil od prejšnjega naročila oziroma pogodbe ali uveljavljal odškodnino ali so bile izvedene druge primerljive sankcije.

Iz citirane določbe ZJN-3 je razvidno, da lahko naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila kot izključitveni razlog določi tudi negativne izkušnje, ki jih je imel z gospodarskim subjektom pri izvajanju že sklenjenih pogodb. To je naročnik v predmetnem postopku oddaje javnega naročila tudi storil, saj je, kar med strankama ni sporno, ta izključitveni razlog vključil v točko 9.1.5. dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, v kateri je določil, da bo iz sodelovanja v postopku javnega naročanja izključil ponudnika:

»če so se pri gospodarskem subjektu pri prejšnji pogodbi o izvedbi javnega naročila ali drugi pogodbi, sklenjeni z naročnikom, pokazale precejšnje ali stalne pomanjkljivosti pri izpolnjevanju ključne obveznosti, zaradi česar je naročnik predčasno odstopil od prejšnjega naročila, pogodbe oziroma krovnega sporazuma ali uveljavljal odškodnino ali so bile izvedene druge primerljive sankcije. Naročnik bo kot precejšnje ali stalne pomanjkljivosti pri izpolnjevanju ključnih obveznosti štel naslednje okoliščine:

- *izvedba del ali dobav v nasprotju s pravili stroke, veljavne zakonodaje, nestrokovno, nekvalitetno ali nepravilno izvajanje storitev,*
- *kršitev pogodbenih določil, zlasti v zvezi z:*
 - *neupoštevanjem pisnih navodil naročnika,*
 - *zamudami pri začetku, izvajanju ali zaključku del oziroma nespoštovanjem pogodbenih rokov,*

- *neupoštevanjem ukrepov, določenih s pisnim sporazumom o varnosti in zdravju pri delu na skupnih deloviščih,*
- *opustitvijo dolžnega obveščanja naročnika o pomembnih okoliščinah za pravilno izvedbo pogodbe,*
- *drugimi bistvenimi kršitvami pogodbenih določil ali navodil naročnika».*

Kot dokazilo o (ne)obstoju tega izključitvenega razloga je naročnik zahteval predložitev izpolnjenega obrazca ESPD (v delu: Del III, Oddelek C, Predčasna odpoved pogodbe, odškodnina ali druge primerljive sankcije).

V zvezi z navedbami vlagatelja, da je naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila (brez konkretizacije) zgolj povzel zakonsko vsebino (fakultativnega) izključitvenega razloga, da naročnik ni opredelil pojma *»precejšnja ali stalna pomanjkljivost pri izpolnjevanju ključne obveznosti«* in da naročnik ni določil časovnega obdobja, v katerem je bila storjena kršitev, da je lahko še relevantna, posledično pa je dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila nedoločna oz. ni dovolj določljiva, gre pojasniti, da v predmetnem postopku pravnega varstva glede na stopnjo postopka (tj. po poteku roka za predložitev prijav), glede na tretji odstavek 25. člena ZPVPJN (ki določa, da vlagatelj po preteku roka, določenega za predložitev ponudb, ne more navajati kršitev, ki so mu bile ali bi mu morale biti znane pred potekom tega roka, razen če to dopušča ta zakon in v primerih, ko dokaže, da zatrjevanih kršitev objektivno ni bilo mogoče ugotoviti pred tem rokom) ter upošteva, da vlagatelj v postopku pravnega varstva niti ne zatrjuje (niti ne dokaže), da domnevnih naročnikovih kršitev pri oblikovanju dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila objektivno ni bilo mogoče ugotoviti pred potekom roka za prejem prijav, ni mogoča presoja naročnikovega ravnanja pri oblikovanju dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. Po poteku roka za predložitev prijav je (upošteva vlagateljevo trditveno podlago) možna le presoja, ali je naročnik vlagateljevo prijavo pregledal ob upoštevanju zahtev, ki jih je določil v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila.

Ne glede na navedeno gre dodati, da ima naročnik, če se odloči vključiti fakultativni izključitveni razlog, določen v točki f) šestega odstavka 75. člena ZJN-3, v dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, možnost, da bodisi zgolj povzame zakonsko dikcijo bodisi vsebinsko napolni pravne pojme iz navedene zakonske določbe in v okviru tega navede konkretnije kršitve pogodbenih obveznosti in/ali konkretnije pogodbene sankcije, ki jih bo štel kot izključitveni razlog (pod pogojem, da se giblje v zakonsko dopustnih okvirih). V obravnavanem primeru je naročnik, v nasprotju z navedbami vlagatelja, konkretiziral pojem *»precejšnje ali stalne pomanjkljivosti pri izpolnjevanju ključnih obveznosti«*, saj je pojasnil, katere okoliščine bo štel kot precejšnje ali stalne pomanjkljivosti pri izpolnjevanju ključnih obveznosti. Drži sicer, da naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila ni opredelil obdobja izključitve, vendar pa to zgolj pomeni, da se je presoji obdobja izključitve treba gibati v zakonsko določenih okvirih.

Vlagatelj pravilno opozarja, da za obstoj izključitvenega razloga ne zadošča že, da je bila uveljavljanja pogodbena kazen ali da je naročnik odstopil od pogodbe. Iz citiranega izključitvenega razloga je razvidno, da se nanaša na gospodarske subjekte, ki so oz. so bili v pogodbenem razmerju z naročnikom, pri katerih je pri izvajanju pogodbe prišlo do kršitve pogodbenih obveznosti, ki jih je mogoče opredeliti kot precejšnje ali stalne pomanjkljivosti pri izvajanju ključnih obveznosti, kršitev pogodbenih obveznosti pa je imela za posledico bodisi odstop od pogodbe bodisi uveljavljanje odškodnine bodisi drugo primerljivo sankcijo. Sporni izključitveni razlog tako ni podan že v primeru uveljavljanja pogodbene kazni ali odstopa od pogodbe, ampak mora biti tudi ugotovljeno, da je do uveljavljanja pogodbene kazni ali odstopa od pogodbe prišlo zaradi kršitev, ki predstavljajo precejšnje ali stalne pomanjkljivosti pri izvajanju ključnih obveznosti. Če kateri izmed teh elementov ni izpolnjen, ta izključitveni razlog ni podan.

Kot je razvidno iz spisovne dokumentacije, je naročnik, na podlagi izvedenega Javnega razpisa za sklenitev dolgoročnih prodajnih pogodb za prodajo gozdnih lesnih sortimentov iz gozdov v lasti Republike Slovenije v letu 2020, z vlagateljem sklenil Dolgoročno pogodbo z dne 1. 2. 2021, ki je bila sklenjena za obdobje 24 mesecev. S pogodbo sta se stranki dogovorili, da naročnik (kot prodajalec) prodaja les in GLS, vlagatelj (kot kupec) pa jih kupuje po pogojih iz pogodbe, pri čemer je bil kupec (tj. vlagatelj) dolžan vse dobavljene količine GLS porabiti v lastni proizvodnji za obdelavo in predelavo GLS (2. člen Dolgoročne pogodbe). Za primer, da kupec ne izpolni obveznosti porabe dobavljenih GLS v lastni proizvodnji za obdelavo in predelavo GLS, sta se stranki v 6. členu Dolgoročne pogodbe dogovorili, da ima prodajalec pravico obračunati pogodbeno kazen. Naročnik je s Poročilom z dne 21. 6. 2022 ugotovil, da vlagatelj ni v lastni proizvodnji obdelal in predelal vse dobavljene količine GLS in da vlagatelj ne izpolnjuje obveznosti lastne proizvodnje obdelave in predelave dobavljenih GLS, zato je naročnik odstopil od Dolgoročne pogodbe in vlagatelju obračunal pogodbeno kazen (dopis Odstop od Dolgoročne pogodbe z dne 21. 6. 2022 in račun št. 22-08419/IR z dne 5. 7. 2022). Vlagatelj je podal več ugovorov oz. pozivov na preklic odstopne izjave in obračuna pogodbene kazni, naročnik pa je oblikoval drugo komisijo, ki pri vlagatelju izvedla preverjanja izpolnjevanja obveznosti. Na podlagi ugotovitev druge komisije (ki je v Poročilu z dne 30. 11. 2022 ugotovila, da dokumenti, ki jih je posređoval vlagatelj, potrjujejo obseg predelave GLS v primerljivih količinah, kot so mu bile dobavljene) je naročnik z dopisom z dne 5. 12. 2022 preklical odstop, za obračunano pogodbeno kazen pa je izstavil dobropis. Naročnik je zaradi novo ugotovljenih dejstev in dodatnih dokazil (naročnik je tekom predkazenskega postopka, vodenega zoper vlagatelja, s strani pristojne policijske postaje pridobil kopije izvirnikov računov) v letu 2025 oblikoval novo, tretjo, komisijo, ki je na podlagi primerjave predložene dokumentacije drugi komisiji in originalnih računov ugotovila, da vlagatelj ni izpolnjeval pogodbenega pogoja 100 % lastne predelave in obdelave, saj dobavljenih GLS ni v celoti predelal, temveč jih je končnima kupcema dobavljal neobdelane oz. jih je le preprodal (Poročilo z dne 14. 10. 2025). Na podlagi ugotovitev tretje komisije je naročnik vlagatelju ponovno obračunal pogodbeno kazen (dopis z dne 14. 10. 2025), ki jo je vlagatelj plačal (izpis iz plačilnega prometa naročnika).

Iz dokumentacije je torej razvidno, da je naročnik na podlagi ugotovitve, da vlagatelj ne izpolnjuje pogodbene obveznosti porabe celotne dobavljene količine GLS v lastni proizvodnji za obdelavo in predelavo GLS, v juniju 2022 odstopil od Dolgoročne pogodbe in vlagatelju zaračunal pogodbeno kazen, nato pa je naročnik v decembru 2022 preklical odstop od pogodbe in izdal dobropis za zaračunano pogodbeno kazen, v oktobra 2025 pa je naročnik vlagatelju na podlagi (ponovne) ugotovitve, da vlagatelj ni izpolnjeval pogodbene obveznosti lastne predelave in obdelave dobavljenih GLS, ponovno zaračunal pogodbeno kazen na podlagi Dolgoročne pogodbe, ki jo je vlagatelj plačal.

Vlagatelj pravilno navaja, da je na podlagi Dolgoročne pogodbe nastalo pogodbeno razmerje z drugačno vsebino, kot bo nastalo na podlagi zadevnega javnega naročila oz. da je bil predmet Dolgoročne pogodbe drugačen od predmeta zadevnega javnega naročila, saj je bil predmet Dolgoročne pogodbe prodaja in nakup ter predelava GLS, medtem ko je predmet zadevnega javnega naročila v sklopu 1 prevoz GLS. Vendar navedeno za presojo obstoja izključitvenega razloga ni relevantno, saj iz izključitvenega razloga, kot ga je naročnik oblikoval v točki 9.1.5. dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila (kot tudi iz izključitvenega razloga, določenega v f) točki šestega odstavka 75. člena ZJN-3) ne izhaja, da bi morala biti predmet kršene pogodbe in predmet konkretnega javnega naročila identična. Izključitveni razlog iz točke f) šestega odstavka 75. člena ZJN-3 ima za podlago bistveno sestavino v razmerju med ponudnikom, ki mu je oddano naročilo, in naročnikom, in sicer zanesljivost ponudnika, na katerem temelji zaupanje naročnika (v tem smislu prim. sodbo Sodišča EU v zadevi Meca, C-41/18, točka 30). Ta izključitveni razlog vzpostavlja možnost, da naročnik iz postopka oddaje javnega naročila izključi gospodarske subjekte, ki se izkažejo za nezanesljive pogodbene partnerje. Na nezanesljivost

pogodbenega partnerja pa lahko kažejo tako pomanjkljivosti pri izvajanju pogodbe s predmetom, identičnem predmetu javnega naročila, kot tudi pomanjkljivosti pri izvajanju pogodbe s predmetom, drugačnim od konkretnega javnega naročila. Neutemeljene so zato smiselne navedbe vlagatelja, da zaradi različnosti pogodbenega razmerja oz. različnosti predmeta Dolgoročne pogodbe in predmeta zadevnega javnega naročila, Dolgoročna pogodba ne more biti upoštevna pri presoji obstoja izključitvenega razloga.

Prav tako vlagatelj ne more uspeti z navedbami, da Dolgoročna pogodba ni relevantna pri presoji obstoja izključitvenega razloga iz razloga, ker ne predstavlja prejšnje pogodbe, sklenjene z naročnikom, upošteva, da je vlagatelj z naročnikom poslovno sodeloval tudi v letih 2023, 2024 in 2025. Besedne zveze »*pri prejšnji pogodbi*« v točki 9.1.5. dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila (in točki f) šestega odstavka 75. člena ZJN-3) ni mogoče razumeti kot zadnje pogodbe, sklenjene z naročnikom, kot jo interpretira vlagatelj, temveč jo gre razumeti na način, da kot relevantne označuje predhodne, pretekle pogodbe oz. prejšnja, predhodna, pretekla pogodbeni razmerja med naročnikom in gospodarskim subjektom. Takšna razlaga izhaja tudi iz namena točke f) šestega odstavka 75. člena ZJN-3, saj lahko na nezanesljivost pogodbenega partnerja kažejo pomanjkljivosti, do katerih je prišlo pri izvajanju preteklih, predhodnih pogodb, in ne le pomanjkljivosti, do katerih je prišlo pri izvajanju zadnje pogodbe, ki jo je naročnik sklenil z gospodarskim subjektom. Zato v tem delu ni mogoče slediti smiselnim navedbam vlagatelju, da je lahko v okviru spornega izključitvenega razloga relevantna le zadnja pogodba, ki jo je naročnik sklenil z vlagateljem, ne pa tudi ostale pogodbe. Upošteva se navedeno so nerelevantne navedbe vlagatelja, da je z naročnikom poslovno sodeloval tudi v letih 2023, 2024 in 2025 in z njim še vedno sodeluje in da naročnik vlagatelju ni očitil kršitev pogodbenih obveznosti, ki izvirajo iz pogodb, sklenjenih v letih 2023, 2024 in 2025.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo zatrjuje, da naročnik ni odstopil od Dolgoročne pogodbe oz. da ni mogel (veljavno) odstopiti od pogodbe, posledično pa je naročnik pogodbeno kazen zaračunal neutemeljeno. Državna revizijska komisija ugotavlja, da se je naročnik v izpodbijani odločitvi o priznanju sposobnosti skliceval na odstop od Dolgoročne pogodbe v juniju 2022, vendar pa vlagatelj pravilno navaja, da je naročnik ta odstop od pogodbe z dopisom z dne 5. 12. 2022 preklical, kar pomeni, da naročnik ni odstopil od pogodbe. Razlogi, zaradi katerih je naročnik preklical odstop od Dolgoročne pogodbe v letu 2022, niso relevantni, saj je relevantno izključno dejstvo, da je naročnik odstop preklical in da torej v letu 2022 ni odstopil od Dolgoročne pogodbe. Vlagatelj tudi pravilno navaja, da naročnik v letu 2025 ni mogel odstopiti od Dolgoročne pogodbe, saj je bila Dolgoročna pogodba sklenjena za določen čas in je prenehala veljati v letu 2023.

Vendar četudi vlagatelj utemeljeno navaja, da naročnik ni odstopil od Dolgoročne pogodbe, to v obravnavani zadevi ne zadošča že za zaključek, da je naročnik nepravilno ugotovil obstoj izključitvenega razloga. Iz izključitvenega razloga, določenega v točki 9.1.5. dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, je namreč razvidno, da je zahtevana posledica kršitve pogodbe določena alternativno, in sicer bodisi odstop od pogodbe bodisi uveljavljanje odškodnine bodisi uveljavljanje druge primerljive sankcije. Pritrditi gre naročniku, da gre pogodbeno kazni, ki je po svoji naravi civilna sankcija za kršitev pogodbenih obveznosti, šteti kot drugo sankcijo, primerljivo odškodnini, in torej kot »*druge primerljive sankcije*« v smislu točke 9.1.5. dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. Naročnik v izpodbijani odločitvi spornega izključitvenega razloga ni utemeljeval zgolj z navedbami o odstopu od Dolgoročne pogodbe, pač pa je tudi zatrjeval, da je vlagatelju leta 2025 obračunal pogodbeno kazni. Zato za zaključek o obstoju izključitvenega razloga zadošča, da je bila vlagatelju (zaradi pomanjkljivosti, ki so se pokazale pri izpolnjevanju ključne obveznosti) obračunana pogodbeni kazni.

Zato bi vlagatelj za uspeh z zahtevkom za revizijo moral izkazati ne le, da naročnik ni odstopil od Dolgoročne pogodbe, pač pa tudi, da naročnik (v letu 2025) ni obračunal pogodbeni kazni.

Vlagatelj sicer pravilno navaja, da je naročnik v zvezi z obračunano pogodbeno kaznijo v letu 2022 izdal dobropis, zato ni mogoče zaključiti, da je naročnik v letu 2022 vlagatelju obračunal pogodbeno kazen. Vendar pa se naročnik v izpodbijani odločitvi ni skliceval na v letu 2022 zaračunano pogodbeno kazen, pač pa je zatrjeval, da je vlagatelju leta 2025 obračunal pogodbeno kazen. Da je naročnik vlagatelju oktobra 2025 obračunal pogodbeno kazen, med strankama ni sporno (razvidno pa je tudi iz Dopisa z dne 14. 10. 2025), saj vlagatelj navaja, da mu je naročnik račun za pogodbeno kazen izdal dne 14. 10. 2025 in da je pogodbeno kazen plačal.

Vlagatelj v postopku pravnega varstva zatrjuje, da mu je naročnik neutemeljeno zaračunal pogodbeno kazen, kar utemeljuje z navedbami, da mu je naročnik pogodbeno kazen zaračunal zaradi odstopa od pogodbe, ker pa do slednjega ni prišlo oz. zanj ni bilo podlage, je tudi pogodbeno kazen zaračunana neutemeljeno. Državna revizijska komisija ugotavlja, da vlagatelj navedbe o neutemeljeno zaračunani pogodbeni kazni utemeljuje na napačni predpostavki, in sicer, da je naročnik vlagatelju obračunal pogodbeno kazen zaradi odstopa od pogodbe. Iz spisovne dokumentacije (Poročilo z dne 14. 10. 2025 in dopis z dne 14. 10. 2025) je namreč razvidno, da naročnik vlagatelju ni obračunal pogodbene kazni zaradi odstopa od pogodbe, pač pa na podlagi ugotovitve, da vlagatelj ni izpolnjeval pogodbenega pogoja 100 % lastne predelave in obdelave GLS, saj dobavljenih GLS ni v celoti predelal, temveč jih je dobavljal končnima kupcema neobdelane oz. jih je le preprodal družbi X. Četudi bi bile utemeljene navedbe vlagatelja, da iz računa za plačilo pogodbene kazni z dne 14. 10. 2025 izhaja, da je bil izdan kot posledica odstopa od pogodbe (navedenega vlagatelj sicer ni izkazal, saj v postopku pravnega varstva ni predložil kopije računa za plačilo pogodbene kazni, čeprav je upošteval 15. člen ZPVPJN, na vlagatelju trditveno-dokazno breme, tega računa pa v postopku pravnega varstva tudi ni predložil naročnik), gre ugotoviti, da je iz Poročila z dne 14. 10. 2025 in dopisa z dne 14. 10. 2025 (s katerima je bil vlagatelj seznanjen) razvidno, da je bila pogodbeno kazen obračunana na podlagi ugotovitve, da vlagatelj obveznosti glede porabe GLS za lastno predelavo ni izpolnil, in ne iz razloga, ker bi naročnik odstopil od Dolgoročne pogodbe.

Upošteva se navedeno gre ugotoviti, da vlagatelj v okviru postopka pravnega varstva ni izkazal, da bi mu naročnik (v letu 2025) neupravičeno zaračunal pogodbeno kazen. Vlagateljeve navedbe, ki so usmerjene v zatrjevanje o neupravičeno zaračunani pogodbeni kazni, temeljijo na napačni predpostavki (da je naročnik vlagatelju obračunal pogodbeno kazen zaradi odstopa od pogodbe), medtem ko vlagatelj v postopku pravnega varstva ne zatrjuje, da mu je naročnik neutemeljeno zaračunal pogodbeno kazen iz razloga neizpolnjevanja pogodbene obveznosti lastne porabe celotne količine dobavljenih GLS v lastni proizvodnji za obdelavo in predelavo GLS. Vlagatelj v postopku pravnega varstva tako ne zatrjuje niti, da skladno z Dolgoročno pogodbo ni bil dolžan vse količine GLS porabiti v lastni proizvodnji za obdelavo in predelavo GLS, niti, da te obveznosti ni kršil in da je vse količine dobavljenih GLS porabil v lastni proizvodnji za obdelavo in predelavo GLS. Upošteva se navedeno in upošteva se, da iz 2. člena Dolgoročne pogodbe izhaja obveznost vlagatelja, da vse količine dobavljene GLS porabi v lastni proizvodnji za obdelavo in predelavo GLS, iz Poročila z dne 14. 10. 2025 in dopisa z dne 14. 10. 2025 pa izhaja naročnikova ugotovitev, da vlagatelj ni izpolnjeval pogodbene obveznosti 100 % lastne predelave in obdelave GLS, ker dobavljenih GLS ni v celoti predelal, temveč jih je dobavljal končnima kupcema neobdelane oz. jih je le preprodal družbi X (ugotovitvam iz Poročila z dne 14. 10. 2025 in dopisa z dne 14. 10. 2025 vlagatelj v postopku pravnega varstva ni nasprotoval), Državna revizijska komisija nima dejstvene podlage, na podlagi katere bi lahko ugotovila, da je naročnik nepravilno zaključil, da je vlagatelj kršil obveznosti, določene v 2. členu Dolgoročne pogodbe, glede porabe celotne količine dobavljenih GLS v lastni proizvodnji. Ob tem pa gre poudariti, da je vlagatelj, ki je bil (že pred postopkom pravnega varstva) seznanjen s Poročilom z dne 14. 10. 2025, iz katerega izhaja razlog za obračun pogodbene kazni, zaračunano pogodbeno kazen plačal. Iz takšnega vlagateljevega ravnanja izhaja, da ugotovitvam iz Poročila z dne 14. 10. 2025 (torej, da

je kršil pogodbeno obveznost glede porabe celotne količine dobavljenih GLS v lastni proizvodnji) ne nasprotuje, saj ni življenjsko logično in prepričljivo, da bi vlagatelj plačal pogodbeno kazen v višini več kot 37.000 EUR izključno z namenom sodelovanja v tem postopku oddaje javnega naročila, kot to zatrjuje vlagatelj, sploh upošteva, da iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ne izhaja, da bi bil obstoj neporavnanih obveznosti gospodarskega subjekta do naročnika razlog za zavrnitev prijave.

Iz točke 9.1.5. dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila izhaja, da izključitveni razlog ni podan v primeru kakršnekoli kršitve pogodbe oziroma kakršnekoli pomanjkljivosti pri njenem izpolnjevanju (ki je imela za posledico eno izmed alternativno določenih sankcij), temveč mora iti bodisi za precejšnjo (večjo oziroma hujšo) pomanjkljivost bodisi stalno (ponavljajočo) pomanjkljivost, ki se mora nanašati na ključne (bistvene) pogodbene obveznosti. Naročnik je v točki 9.1.5. dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila tudi opredelil, katere okoliščine bo štel kot precejšnje ali stalne pomanjkljivosti pri izpolnjevanju ključnih obveznosti, med drugim kršitev pogodbenih obveznosti, zlasti v zvezi z (drugimi) bistvenimi kršitvami pogodbenih določil ali navodil naročnika.

Iz izpodbijane odločitve o priznanju sposobnosti izhaja, da naročnik ugotovljeno kršitev Dolgoročne pogodbe šteje kot precejšnjo pomanjkljivosti pri izpolnjevanju bistvenih zahtev iz predhodnega pogodbenega razmerja. Upošteva, navedeno in upošteva, da je sporni izključitveni razlog oblikovan alternativno (ugotovljene pomanjkljivosti so lahko bodisi precejšnje bodisi stalne), vlagatelj ne more že uspeti zgolj z navedbami, da naročnik ne trdi oz. da priznava, da ni šlo za stalne oz. ponavljajoče kršitve. Za uspeh z zahtevkom za revijo bi vlagatelj moral zatrjevati, da ugotovljena kršitev (torej kršitev obveznosti glede porabe celotne količine dobavljenih GLS v lastni proizvodnji) ne predstavlja niti stalne (ponavljajoče) pomanjkljivosti niti precejšnje (večje oziroma hujše) pomanjkljivosti. Da v obravnavanem primeru ugotovljene kršitve, tj. kršitve obveznosti glede porabe celotne količine dobavljenih GLS v lastni proizvodnji, ne bi bilo mogoče opredeliti kot precejšnje (torej večje oz. hujše) kršitve, vlagatelj ne zatrjuje. Vlagatelj v postopku pravnega varstva tudi ne zatrjuje, da ugotovljena kršitev ne predstavlja kršitve ključne (bistvene) pogodbene obveznosti. Državna revizijska komisija zato nima dejstvene podlage, na podlagi katere bi lahko ugotovila, da je naročnik nepravilno zaključil, da ugotovljena kršitev Dolgoročne pogodbe, tj. kršitev obveznosti glede porabe celotne količine dobavljenih GLS v lastni proizvodnji, ne predstavlja precejšnje pomanjkljivosti pri izpolnjevanju ključne obveznosti.

Upošteva, navedeno gre ugotoviti, da vlagatelj v okviru postopka pravnega varstva ni uspel izkazati naročnikovih kršitev pri zaključku, da so se pri vlagatelju pri Dolgoročni pogodbi, sklenjeni z naročnikom, pokazale precejšnje pomanjkljivosti pri izpolnjevanju ključne obveznosti, zaradi katerih je naročnik vlagatelju obračunal pogodbeno kazen, in da posledično pri vlagatelju obstoji izključitveni razlog, določen v točki 9.1.5. dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo nadalje zatrjuje, da več let stare kršitve pogodbenih obveznosti ne morejo predstavljati podlage za izključitev. Naročnik, kot že pojasnjeno, v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila ni opredelil relevantnega časovnega obdobja, vendar pa zadnja poved enajstega odstavka 75. člena ZJN-3 določa, da naročnik izloči gospodarski subjekt iz postopka javnega naročanja iz razloga iz šestega odstavka 75. člena ZJN-3, če od datuma dejanja ali dogodka iz šestega odstavka 75. člena ZJN-3 še ni preteklo tri leta in naročnik oceni, da ukrepi, ki jih je gospodarski subjekt sprejel v skladu z devetim odstavkom tega člena, niso zadostni. Iz citirane določbe izhaja, da je najdaljše obdobje izključitve iz razloga iz točke f) šestega odstavka 75. člena ZJN-3 tri leta, to obdobje pa je treba računati od dogodka oz. od datuma dejanja ali dogodka iz šestega odstavka 75. člena ZJN-3. Kot datum dejanja ali dogodka iz točke f) šestega odstavka 75. člena ZJN-3 gre šteti trenutek, ko naročnik odstopi od pogodbe oz. uveljavlja odškodnino oz. uveljavlja druge primerljive sankcije. Ta izključitveni razlog namreč ne

obstoji že ob sami kršitvi pogodbene obveznosti, pač pa je njegov nujni element tudi posledica kršitve, torej naročnikovo aktivno ravnanje, zato je dejanski stan tega izključitvenega razloga lahko izpolnjen šele, ko se izpolni posledica kršitve pogodbe in naročnik odstopi od pogodbe oz. uveljavlja odškodnino oz. uveljavlja druge primerljive sankcije. To pomeni, da je najdaljše obdobje izključitve iz razloga iz točke f) šestega odstavka 75 člena ZJN-3 tri leta od odstopa od pogodbe oz. uveljavljanja odškodnine oz. uveljavljanja druge primerljive sankcije.

Upošteva se navedeno in upošteva se, da je naročnik vlagatelju obračunal pogodbeno kazen oktobra 2025, gre ugotoviti, da je bil dejanski stan, ki ga je mogoče subsumirati pod točko f) šestega odstavka 75 člena ZJN-3 oz. točko 9.1.5. dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, izpolnjen šele oktobra 2025, ko je naročnik vlagatelju obračunal pogodbeno kazen, od tega trenutka dalje pa je začelo teči 3-letno obdobje izključitve, ki se ob poteku za predložitev prijav še ni izteklo. Zavrni gre zato navedbe vlagatelja, da zaradi časovne oddaljenosti pogodbenih kršitev naročnik nima podlage za zavrnitev njegove prijave.

V zvezi z vlagateljevim sklicevanjem na sodelovanje z naročnikom v letih 2023, 2024 in 2025 in navedbami, da naročnik v zvezi z izpolnjevanjem obveznosti, ki izhajajo iz teh pogodb, vlagatelju ni očitil nobenih kršitev, gre pojasniti, da lahko vlagatelj z izpostavljenimi navedbami utemelji zgolj pravilno izpolnjevanje pogodbenih obveznosti iz teh (drugih) pogodb, kar pa ne spreminja dejstva, da je prišlo do precejšnje pomanjkljivosti pri izpolnjevanju ključne obveznosti iz Dolgoročne pogodbe, zaradi katere je naročnik odstopil od pogodbe. Poudariti gre, da je naročnik pri pregledu prijav dolžan ravnati strogo v skladu z zahtevami, ki jih je sam določil v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, kar je odraz načela enakopravne obravnave ponudnikov (7. člen ZJN-3) in načela transparentnosti javnega naročanja (6. člen ZJN-3), ki zavezujeta naročnike v postopkih oddaje javnih naročil. Ker je naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila vključil sporni izključitveni razlog, je naročnik pregled prejetih prijav, tudi vlagateljeve prijav, dolžan opraviti ob upoštevanju izključitvenega razloga, določenega v točki 9.1.5. dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. To pomeni, da če je naročnik pri pregledu vlagateljeve prijave ugotovil, da je pri vlagatelju prišlo do precejšnje pomanjkljivosti pri izpolnjevanju ključne obveznosti iz Dolgoročne pogodbe, zaradi katere je naročnik odstopil od pogodbe, in da posledično pri vlagatelju obstoji ta izključitveni razlog, je bil dolžan prijavo vlagatelja zavrniti, četudi pri vlagatelju ni pomanjkljivosti pri izpolnjevanju obveznosti iz drugih pogodb. Nasprotno ravnanje naročnika bi predstavljalo kršitev določb dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila in temeljnih načel javnega naročanja. V zvezi z vlagateljevimi navedbami, da na strani naročnika ni izkazan dvom o zanesljivosti vlagatelja, kar vlagatelj utemeljuje s sklicevanjem na poslovanje med naročnikom in vlagateljem v letih 2023, 2024 in 2025, naročnik utemeljeno opozarja, da je bila vlagatelju pogodbeno kazen zaračunana šele oktobra 2025 in da pred tem izključitveni razlog iz točke 9.1.5. dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila (oz. točke f) šestega odstavka 75. člena ZJN-3) ni obstajal.

Vlagatelj naročniku očita tudi, da pri presoji njegovi prijave ni uporabil instituta samoočiščenja, in navaja, da je plačilo pogodbene kazni in triletno uspešno sodelovanje med naročnikom in vlagateljem mogoče šteti kot popravni ukrep. Skladno z devetim odstavkom 75. člena ZJN-3 lahko gospodarski subjekt, ki je v enem od položajev iz šestega odstavka 75. člena ZJN-3, najkasneje do roka za oddajo prijav ali ponudb naročniku predloži dokaze, da je sprejel zadostne ukrepe, s katerimi lahko dokaže svojo zanesljivost kljub obstoju razlogov za izključitev. Iz izpostavljene določbe, ki uvaja mehanizem popravnih ukrepov, je razvidno, da lahko gospodarski subjekt, kljub obstoju izključitvenega razloga, dokazuje svoje zanesljivost, vendar najkasneje do roka za oddajo prijav.

Na podlagi vpogleda v vlagateljevo prijavo gre ugotoviti, da se vlagatelj v prijavi ni skliceval na popravni mehanizem iz devetega odstavka 75. člena ZJN-3. Iz ESPD obrazca (Del III, Oddelek

C, Predčasna odpoved pogodbe, odškodnina ali druge primerljive sankcije), ki se nahaja v prijavi vlagatelja, izhaja, da pri vlagatelju ne obstoji izključitveni razlog, določen v točki 9.1.5. dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. V kolikor bi se vlagatelj želel sklicevati na mehanizem popravni ukrepov, bi moralo iz njegove prijave izhajati, da ta izključitveni razlog pri njemu obstoji, in ključno, vlagatelj bi moral v prijavo predložiti dokazila, ki po njegovi oceni dokazujejo, da ga gre kljub obstoju izključitvenega razloga šteti za zanesljivega pogodbenega partnerja. Ker se torej vlagatelj v prijavi ni skliceval na popravne ukrepe, vlagatelj ne more uspeti z očitki, da naročnik »ni uporabil instituta samoočiščenja«. Šele če bi vlagatelj v prijavo predložil dokazila, da je sprejel ukrepe, s katerimi lahko dokaže svojo zanesljivost kljub obstoju izključitvenega razloga, bi bil naročnik dolžan oceniti ukrepe, ki jih je sprejel vlagatelj, in presoditi, ali so sprejeti ukrepi zadostni in gre vlagatelja kljub obstoju izključitvenega razloga šteti za zanesljivega pogodbenega partnerja. Upošteva se navedeno in upošteva se, da se vlagatelj na popravne ukrepe ne more prvič sklicevati šele v postopku pravnega varstva (presoja, ali so popravni ukrepi zadostni, je na naročniku, prim. tretjo, četrto in peto poved devetega odstavka 75. člena ZJN-3 in zadnjo poved enajstega odstavka 75. člena ZJN-3), v obravnavani zadevi ni relevantno, ali bi bilo mogoče plačilo pogodbene kazni in zatrjevano uspešno sodelovanje z naročnikom v obdobju od 2022 do 2025 šteti kot zadostne ukrepe v smislu devetega odstavka 75. člena ZJN-3.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo naročniku očita še kršitev načela enakopravne obravnave ponudnikov in zatrjuje, da mu je znano, da so bile nekaterim gospodarskim subjektom, ki jim je naročnik priznal sposobnost, zaračunane pogodbene kazni, vendar naročnik pri njih odstopov od pogodb in pogodbene kazni ni štel za precejšnje pomanjkljivosti. Pritrditi gre naročniku, da so izpostavljeni revizijski očitku povsem pavšalni in nekonkretizirani, saj vlagatelj ne pojasni niti, katerim gospodarskim subjektom, ki jim je naročnik priznal sposobnost, naj bi bila zaračunana pogodbena kazen ali pa je naročnik odstopil od pogodbe, čeprav je v nasprotju z mnenjem vlagatelja, trditveno in dokazno breme na njemu. ZPVPJN namreč od vlagatelja zahteva aktivno vlogo pri navajanju (pravno relevantnih) dejstev in predlaganju (pravno relevantnih) dokazov. Iz drugega odstavka 15. člena ZPVPJN izhaja dolžnost vlagatelja, da v zahtevku za revizijo navede očitane kršitve ter dejstva in dokaze, s katerimi se kršitve dokazujejo. V kolikor je vlagatelju »znano«, da je naročnik odstopil od pogodb oz. da je naročnik obračunal pogodbeno kazen nekaterim gospodarskim subjektom, bi lahko vlagatelj te gospodarske subjekte vsaj konkretno navedel in tako konkretiziral, glede katerih 62-tih gospodarskih subjektih, ki jim je naročnik z izpodbijano odločitvijo o priznanju sposobnosti v sklopu 1 priznal sposobnost, je vlagatelju »znano«, da je naročnik odstopil od pogodbe oz. obračunal pogodbeno kazen. Poleg tega gre ponoviti, da zgolj odstop od pogodbe ali obračun pogodbene kazni ne pomeni že obstoja izključitvenega razloga, pač pa mora biti za obstoj izključitvenega razloga odstop od pogodbe ali obračun pogodbene kazni posledica kršitve pogodbene obveznosti, ki jih je mogoče opredeliti kot precejšnje ali stalne pomanjkljivosti pri izpolnjevanju ključnih obveznosti. Vlagatelj v postopku pravnega varstva ne zatrjuje, da so bili odstopi od pogodb in obračunane pogodbene kazni pri drugih gospodarskih subjektih posledica precejšnjih ali stalnih pomanjkljivosti pri izpolnjevanju ključnih obveznosti. Ob tem ne gre spregledati, da je naročnik na drugi strani v postopku pravnega varstva pojasnil, da je izključitveni razlog preverjal pri vseh gospodarskih subjektih, da je še pri dveh gospodarskih subjektih (poleg vlagatelja) ugotovil obstoj tega izključitvenega razloga (posledično je njuni prijavi zavrnil), in da je enemu gospodarskemu subjektu, kateremu je bila priznana sposobnost, bila obračunana pogodbena kazen (v višini 2.000,00 EUR) iz razloga, ker je bila prepeljana manjša količina GLS, kot je bila predvidena po pogodbi, vendar pa naročnik te kršitve ni ocenil za precejšnjo ali stalno pomanjkljivost pri izvajanju ključnih obveznosti, ker kršitev ni posegala v bistvo pogodbenega razmerja. Upošteva se predstavljene navedbe naročnika in upošteva se pavšalne in nekonkretizirane navedbe vlagatelja v tem delu, Državna revizijska komisija nima podlage za zaključek o naročnikovi kršitvi načela enakopravne obravnave ponudnikov.

Na podlagi vsega navedenega Državna revizijska komisija ugotavlja, da vlagatelj v postopku pravnega varstva ni uspel izkazati naročnikovih kršitev, ko je na podlagi ugotovitve, da pri vlagatelju obstoji izključitveni razlog, določen v točki 9.1.5. dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, njegovo prijavo zavrnil. Državna revizijska komisija je zato, na podlagi prve alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN, zahtevek za revizijo vlagatelja kot neutemeljenega zavrnila.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj uveljavlja tudi povračilo stroškov, nastalih v postopku pravnega varstva. Vlagatelj z zahtevkom za revizijo ni uspel, povrnitev stroškov pa je odvisna od utemeljenosti zahtevka za revizijo, zato je Državna revizijska komisija, upoštevajoč tretji odstavek 70. člena ZPVPJN, zahtevo vlagatelja za povrnitev stroškov zavrnila.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk:

Zoper to odločitev je dovoljen upravni spor. Tožba se vloži neposredno pisno pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana, ali pa se mu pošlje po pošti. Rok za vložitev tožbe je 30 dni od vročitve odločitve Državne revizijske komisije.

Predsednik senata:
Samo Červek, univ. dipl. prav.,
predsednik Državne revizijske komisije

Vročiti:

- naročnik,
- vlagatelj – po pooblaščenju,
- izbrani ponudnik,
- RS MJU.

Vložiti:

- v spis zadeve, tu.